

Soroczka

Soroczka to czterdzieści prac trzeba było wykonać, żeby zrobić koszule. Czterdzieści prac. Tak, najpierw posieje się len, potem się jego piele, potem się jego rwie i układa się w takie kuczki, potem się przywozi i te kuczki się bije, nasienie odlatuje, a to do wody moczy się takie ni w rzece, bo rzeka bieżąca, to takie stojące jakie, to kiedyś różne były bagienka. Teraz się wyciąga i się rozciąga nie na ziemi, ale na trawie, na po zżętym zbożu, to już ile robót. Potem zbiera, no jak wyschnie się pociera, próbuje się, o jak już już się włókno pokazuje, to wtedy się już zbiera i się lamie, a łamaczka ręczna, potem to już w maszynie była, a to ręczna. Tak ło się klep, klep, klepie, a po łamaczce to się jeszcze międli. Takie byli łamaczki, ale z dwoma przedziałami w środku, ło tak łamaczka w środku, ło ma tylko jedno i drugo się przyciska, a to taka, że w środku jeszcze ma dwa, jeszcze się lepi wykrusza. Potem klepie się klepaczko, potem czesze się takim drucianym grzebieniem, potem się już przędzie na kółku, kołowrotku, ale ten jeszcze, te motki to jeszcze się gotuje w takim popiele, żeby ono było takie troszke miększe i wtedy się snuje na snuwli, jeszcze w stodole wisi u nas. No potem już coś, zwijało się te nici na snuwle i ze snuwli na warsztat, z warsztatu no już płótno jest. To się nosiło na wiosne na wodę na łąkę, żeby bieląło, słońce wybielało, na płytko wodę, no i teraz już koszule szyć, to ile to robót (Dubica, powiat włodawski – tekst z archiwum kierownika grantu, zapisany w roku 2007).

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc